

नूनं कथप्रियः पिता पुत्रं न हस्तयोः दधिध्वे दत्तावर्हिषः”
अ० १, २८, १ ।

कन प्रीतो अक० गतो सक० भा० पर० सेट् । कनति अकनीत्-
अकानीत् चकान । पुनिकनति । ईदित् । कान्तः । जी-
दित् वर्त्तमाने क्त । कानोवर्त्तते । कान्तिः । कननम् ।
“अविक्रोतो अकानियं पुनर्यन्” अ० ४, २४, ८,

कनक न० कनी दोमो कजादि० वुन् । १।खखे अमरः ।
२।पलायण्ये ३।नागकेपरे ४।धस्तूरे ५।काञ्चनाल्लये ६।काञ्चोय-
द्वये ७।वस्यकद्वये च पु० नेदि० । ८।कासमईवृत्ते पु० राजनि०
९।बाह्यातरो यद्भा० । “सुप्तः सन् कनकपलायकस्त्रिकारान्”
सुप्त० । “गौदामन्या कनकनिकसिन्धव्या दर्शयोर्वीम्”
“नोत्वा मासान् कनकवलयभ्रं शरित्प्रकोष्ठः” । अन्ये ट्यैः
कनकविकतामृष्टिनिक्षेपगूढैः” मेघ० । “कनककुण्डलवान्
किरिटी” विष्णु ध्यानम् । “कनकचक्रमेतद्रोचनालोहितेन”
माघः । “अद्यापि तां कनकचक्रमदागौरीम्” चोर-
प० । कूर्मविभागे बृह० सं० । “अपरस्याम् मणिसान्त्वित्यु-
कस्य तारणितिवृद्धैश्च कनकयथाः” इत्युक्ते १०।पश्चिम-
देशस्य देशभेदे पु० । कनकस्य परिमाणम् अण् । कानक
तत्परिमाणे निष्कादौ लि० । काञ्चनोत्पत्तिकथा च
अग्निरेतः यन्त्रे ५८।पृष्ठे उक्ता । भावप्र० तदुत्पत्तिगुणा-
दिकथनं यथा “पुरा निजान्मस्यानां भगवतीषां जिता-
त्मनाम् । गरीचिराहिराक्षत्रिः पुनस्त्यः पुनहः क्रतुः ।
वशिष्टचेति सप्तैते कीर्त्तिताः परमर्षयः । पत्नीर्वि-
बोध्य बावण्यवच्छीषस्यस्यौवनाः । कन्दर्पदर्पविध्वस्त-
चेतसो जातवेदसः । पतितं यद्वरापृष्ठे रेतस्तज्जेमतामगात् ।
तत्रिमञ्चापि भवति तद्वेन्द्रेण वेधतः । तारं शुभोत्थितं
स्निग्धं कोनलं गुरु हेम वत् । (सत् उत्तमम्) तच्छेत् कठिनं
रूपं विषयं समलं द्रवम् । दाहे ज्वरे दितं खेतं
कपे त्वाण्यं बहु स्फुटम् । सुवर्णं शीतलं दृष्यं वस्यं
गुरु रसायनम् । स्नादुतिक्तञ्च त्वरं पादे च स्नादु
पिच्छिलम् । पवित्रं दृग्दृश्यं नेत्रे मेधास्रुतिमति
प्रदम् । हृद्यभायुषकरं कान्तिवाग्विशुद्धिस्विरत्वहत् ।
विषहयस्योन्मादक्षिदोषपञ्चशोषजित् । बल्यं सवीर्यं
हरते नराणां रोगप्रजान् शोषयतीह काये । अश्वैस्त्वज्जा-
पि सदा सुवर्णैर्नशुभैर्नरपण्यञ्च कुर्यात् । अस्मयगमारितं
स्नग्धं वलं वीर्यञ्च नाशयेत् । करोति रोगान् अशुञ्च
तद्व्याधत्तततः” ।

कनकधार पु० कनकस्य प्रावणाय धारः । (शोहाना)

टक्ते राजनि० । तत्सम्पर्कात् हि भटिति कनकं द्रवति ।
कनकदण्ड न० कनकस्य दण्डोयत् । राजच्छत्रे त्रिका०
कनकच्छत्रादयोऽप्यत्र ।

कनकध्वज पु० धृतराष्ट्रध्वजे । “दीर्घबाहुर्महाबाहुर्व्यू-
ढोरः कनकध्वजः” भा० आ० ११।७७० । तत्पुत्रकीर्त्तने ।
कनकपल पुंस्त्री कनकमिव पलं मांसमस्य । मत्स्यभेदे
हारा० स्त्रियां ङीष् । तत्पाद्यनयोर्मत्स्यपर्यायकथ-
नात् मध्ये सुवर्णपलरूपपरिमाणार्थकताकल्पनं यद्
कल्पद्रुमादौ प्रमादिकमेव । ईत० । कनकस्य कर्मवस्तुत्य
रूपपरिमाणे न० ।

कनकपत्र न० कनकनिर्मितम् पत्रं पत्राकारं भूषणम् ।
(कानपात) १।कनकमयकर्णभरणभेदे । “अद्यापि तन्म-
नसि सम्परिवर्त्तते मे रालौ मयि क्षुतवति क्षितिपात्र
पुत्रा । जीवेति मङ्गलवचः परिहृत्य कोपात् कर्ण-
कृतं कनकपत्रमनालपन्त्या” चोरप० । “कनकपत्रा-
कृतया” काद० । [श्रुतीलतायाम् राजनि०
कनकप्रभा स्त्री कनकस्य प्रभेव प्रभा यस्याः । महाज्योति
कनकप्रसवा स्त्री कनकमिव प्रसवः पुनर्पं यस्याः । खर्ष-
केतक्याम् राजनि० ।

कनकमय लि० कनकस्य विकारः मयट् । खर्षविकारे
“आधत्ते कनकमयस्य यत्र लक्ष्मी” किरा० । [राजनि०
कनकरम्भा स्त्री कनकवर्णफलिका रम्भा या० त० । खण्डकदल्याम्
कनकरस पु० कनकवर्णैरस उपरसः । १।हरिताले राजनि०

तस्य खर्षवर्णत्वात् पारदस्य लघुणतयोपरसत्वाच्च तयात्वम् ।
उपरसाच्च भावप्र० दर्शिताः यथा । “गन्धोहिङ्गुलमन्ध-
तालकयिषाः क्षोतोऽञ्जनं टङ्गनम् । राजावर्त्तकशुम्भकौ
स्फटिकया शङ्खी खटी गैरिकम् । काशीचं रवकं
कपर्दविकता वीलाच्च कङ्कुवकम् वीराङ्गो च मता अमी
उपरसाः स्त्रतस्य किञ्चिद्गुणैः” । (स्त्रतस्य पारदस्य)
“खर्षवर्णं गुरु स्निग्धम् इत्यनेन तस्य गुणादिकथनम्
तत्रैव । ततश्च खर्षवर्णत्वात् पारदात् किञ्चिद्गुणकला
ज्ञास्य तयात्वम् । ईत० । खर्षस्य द्रवीभूते रसे च ।

कनकलोद्भव पु० कनतीति कना दोम्रा कला अवयवः तया
उद्भवति उद्भू-अच् । (धूना) सावनिर्गारी । राजनि०
कनकसूत्र न० कनकनिर्मितं सूत्रम् । (शोनारतार)
खर्षस्य

कनकाङ्गद न० कनकमयसङ्गदम् । खर्षमये केवूरे । “कनका-
ङ्गदद्युतिरस्य” माघः । तदस्य सप्तम् मस्य वः । कनका-